

Paper tintat

Francesc Mestre reivindica els suports més menystinguts, com el dibuix, el còmic i el gravat

El marge que tenim de varietat de formats a les galeries es més aviat minso. A banda de pintors i escultors consagrats i emergents, podem trobar alguna sala dedicada exclusivament a la fotografia. I en el seu moment en trobàvem d'altres en què només s'hi mostraven instal·lacions. En aquesta limitada gamma podríem afegir –per donar-hi més varietat– els antiquaris i les galeries dedicades a la joieria contemporània.

Per això, el galerista Francesc Mestre (Barcelona, 1941), després d'una trajectòria dedicada al món de la publicitat, que el va fer anar a parar al món del mercat de l'art, va decidir crear el 2001 una sala dedicada a suports i artistes situats sempre a l'ombra de la gran creació: el dibuix, el còmic i el gravat. Amb aquesta vocació ha omplert un forat a la reivindicació dels il·lustradors catalans del segle XX, que tot i la seva genialitat no han tingut prou reconeixement.

Només cal que ens fixem en l'exposició que actualment presenta dins del cicle *Il·lustradors il·lustres*, titulada *El TBO i els seus dibuixants*. Hi trobem obres de F. Ibáñez, Benejam, Blanco, Urda, Raf, Méndez Álvarez –va ser condemnat a mort i executat per l'exèrcit franquista pels seus dibuixos *sicilíptics* i anticlericals– i Coll. El gran mestre Coll que en vida va patir les contradiccions de qui és conscient de ser un artista –i per

“Si la gent compra llibres, música i vi, per què no art?”

Miró o Picasso? **Miró.**

Un segle. **XVI.**

Un poeta. **Salvat-Papasseit en català i Antonio Machado, en castellà.**

Un músic. **Mozart.**

La seva obra més estimada. **“El Tapís de la Creació”, de Girona.**

Una peça que mai no es vendria.

“L'Anunciació”, de Fra Angelico.

Quina ciutat representa l'art?

Florència.

L'art ha d'estar subvencionat? Estic molt en contra de les subvencions.

Per què la gent ha de comprar art, però si té un racó per als llibres a la seva biblioteca, o discs compactes a la seva discoteca, o li agrada tenir vins, em sembla normal que tingui obres d'art a casa seva

Com seria el món sense art? Sense cap mena de dubte, el món sense art seria molt avorrit.

tant viu les eufòries i depressions que van lligades a la creació–, però que no troba l'encaix vital de la feina més enllà que en la creació. Un Coll francès no es vendria als preus d'aquí, la seva cotització seria molt més alta i aixecaria una expectació molt més gran. Una reflexió que no només li podem aplicar a ell, sinó a tot el gruix d'artistes que interveuen a l'exposició.

Costa entendre com l'estela d'un Opisso i dels il·lustradors de l'*Esquella de la Torratxa*,

el *Cu-Cut* i el *Borinot*, que tan bé ha estudiat Francesc Mestre, sigui oblidada i menystinguda. Tot el segle XX ha estat farcit de grans il·lustradors. I en continua havent. Només cal parar més atenció. Per això la tasca de Mestre és valuosa i singular, ja que són poques les sales que apostin pel dibuix, el còmic i la il·lustració.

Mestre també ha ofert en altres exposicions treballs de grans artistes que es van dedicar al món publicitari, com ara Casas, i també de recuperació de les avantguardes històriques i llibres de bibliòfil. En totes elles no hi manca mai la descoberta de determinats aspectes, ni que sigui d'autors molt coneguts. *

Francesc Mestre
a la seva galeria del carrer Enric Granados, 28, de Barcelona
EL PÚNT AVUI

L'apunt

Va ser tècnic creatiu amb Cirici Pellicer. El 1969 va programar la sala As. Del 1971 al 1977 va dirigir la galeria Adrià, després va fer-se càrrec de la *René Metràs*. Als 80, va ser director de les sales *Vayreda i Àmbit*.